

θέλω Κάι ξερ κοκίνους,
μὰ καὶ μαύρους ἀτούς.

Θέλω, Περικλέτο, καί τι,
θέλω σ' ἐν' ἀεροπλάνο
να πετώ μὲ τὸν Κορφιάτη
καὶ μὲ τὸν ρεπουμπλικάνο.

Θέλω φουόκα καὶ μπαλόνι,
θέλω θέσεις, θέλω πόρους,
γὰ μὲ κάνουνε τελώνη
καὶ νὰ δέρω τοὺς ἐμπόρους.

Θέλω νὰ γενῶ κολλήγας
μ' ὅλα τὰ τρανὰ κοπάδια,
κ' ἑκατόχροι νάμει γίγας
μ' ἑκατὸ σωστὰ ξεράδια,
τὰ πενήντα σὲ ταμεῖα καὶ σὲ τοσέας νὰ ἐπαιλῶνω
καὶ μὲ τὰλλα τὰ πενήντα τοὺς κουτούς νὰ φασκαλῶνω.

Π. — Κι' ἐγὼ θέλω τόσα χέρια
δοα τοῦρανοῦ τὰ στέρια,
ἀποὺ δὲν δρίζονται.

Κι' ἀπὸ λαμπεροὺς ἀστέρας
νὰ κυτῶ Ρωμηῶν γαστέρας
νὰ μετεωρίζονται.

Μεγάλα γεγονότα κ' ἐφευρέσεις τοῦ Κώτα.

Φ. — Θέλω κουτουροὺ κουβένταις, θέλω γέλοια, χωρατάδες,
Σαλιηνοὺς, ζῶσι καὶ κότα,
κ' ἐφευρέσεις σὰν τοῦ Κώτα,
ποὺ 'μπορεῖς παιδιὰ μὰ κἀνὴς δίχως γάμους καὶ παστάδες.

Ὅντως νέας εὐτυχίας κλῶθει τὼν Ρωμηῶν ἡ μοῖρα...
δοο γιὰ τὰς ἐφευρέσεις ἡ καρὴς δὲν εἶναι στεῖρα.
Βεβαίως πῶς ποτὶ τὸ μὲγαλὸ δὲν θὰ μὰς λείπῃ...
κάπορος Κώτας θὰ 'βρεθῇ καί τι ν' ἀνακαλύψῃ.

Τι κόσμος ἔχει νὰ γενῇ!...
παιδιὰ θὰ παραγγέλλῃς,
καὶ θὰ τὰ κἀν' ἡ μηχανὴ
καθὼς ἐοὶ τὰ θέλει.

Ἀδελφὲς τῆς ἐφευρέσεως ἐθαύμασα τὴν πτῆσιν...
κἀν τὰ ποδεῖς ἀρσενικά,
κἀν θέλεις νάσαι θηλυκά,
κἀν ἀρσενικοθήλυκα μ' ἐξαρροφίδου φῶσιν,
θὰ γίνουν μὲ τὸ γούστο σου καὶ κατὰ πῶς σ' ἀρέσει,
χωρὶς ὁ νοῦς σου νὰ 'μπορῇ τὸ θαῦμα νὰ χωρέσῃ.

Κι' ὅπως πληροῖς μὲν ἀμὶ,
καὶ τρεῖς τῆς μηχανῆς ψωμί,
ἔτσι μεγάλη δάχουμε σὺ μέλλον ἐσοδεῖς
μὲ μηχανῆς παιδιὰ.

Τι γονιμότης ἀληθὴς στὸν γόνιμό μας τόπο...
φαντασὸν ν' ἀποκτήσῃς παιδιὰ χωρὶς κανένα κόπο,
καὶ νὰ τὰ πέρνῃς, Περικλέτῃ, καὶ στὴν Πρωτομαγιά
νὰ κακοστομαρίζουνε μὲ χῶμα ἀπὸ φαγιά,
κ' ὁ ἄσλος ὁ στομαχικὸς νάχῃ καὶ συνεπείας,
καὶ σὺ γνωρίζεις πόσας.

Σὰν εὐτυχίσεις νὰ γενῇς
πατὴρ παιδῶν τῆς μηχανῆς
νυχθημερόν θ' ἀναφωνήσῃς
ὄχι! Κώτα μου, Κατούλα μου,
χαρὰ ποῦχ' ἡ καρδοῦλα μου!

Π. — Οἰκτεῖσθαι, Φασουλὴ μου, τὰς κεφαλὰς τὰς πρώτας...
εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
μέγας αὐτὸς ὁ Κώτας
ἀπὸ τὸν Ἀλμυρὸν.

Κι' ἐν ἀπὸ φθόνον ἄλλοι τὸν πολεμοῦν Κωταῖοι,
μὰ ἔξερες διὰ Κώτα Κώτας φεῖ κοτῆει.

Τὰ κατὰ φύσιν τέκνα θὰ τὰ περιφρονῇς
καὶ θὰ γυρεύς μόνο παιδιὰ τῆς μηχανῆς.
Ἀδελφὴ θὰ συντελέσῃ καὶ στὴν ἀκμὴν τοῦ κράτους,
κ' ὕταν, βρε Φασουλὴ,
γυμνάσια τελῇ,
θὰ τρέχωμε στὸν Κώτα νὰ κἀνωμ' ἐπιστρατεύς.

Φ. — Ἐχει κ' ἄλλας ἐφευρέσεις, ἀποὺ κόσμος ἀπορεῖ...
ἔμαθα πῶς θὰ μὰς βγάλῃ κ' ἀπὸ μόρμαρο τυφί.
Γιὰ φαντάσου νὰ μὰς κἀνῃ κ' ἀνακαλύψῃ καμμιὰ,
ποὺ νὰ βγάδουν, Περικλέτο, κ' ἀπὸ μόρμαρο ψωμιὰ.

Τότε πλέον γι' ἀνδριάντας καὶ καμμιὰ προτομὴ
δὲν θὰ τρέχουν στὴν Πεντέλη,
μὰ θὰ τρέχουν γιὰ καρβέλι,
μὰ θὰ τρέχουν γιὰ ψωμί.

Τι μακάριος ἐκεῖνος, ποὺ θὰ τρώῃ, Περικλέτο,
μαρμαρένιο ψωμοτύρι...
τὸ γεμάτο σου ποτήρι
στὴν ὕψις τοῦ Κώτα πῆ το.

Σφρίζονται Χριστιανοὶ
στὴν Ἀσία σὰν τραγιά,
καὶ ραντίζουν οἱ τρανοὶ
μ' αἷμα τὴν Πρωτομαγιά.

Ἐώρτασε τὸν Μάϊον μὲ τὰχνη τῆς ἀρούρης
κ' ἐνόσφ βγαίνουν Κώτηδες πεντάρα μὴ σὲ μέλῃ...
πλὴν Ταξιδάρης ἔγινε σπουδαῖος ὁ Μαρκούρης...
ὁ Βασιλεὺς τὸν φώναξε νὰ πᾶν ποὺ τὸν θέλει,
κ' ἐκείνος τοῦ τὸν ἔδωσε μόνος ἰδιοχείρας
γιὰ περισσότερη τιμὴ καὶ πρὸ μεγάλου κύρους.

Πάρετον, τοῦλε, ποὺ μὰς κἀνεῖς καὶ μὲ τοῦτο, καὶ μ' ἐκεῖνο
τὴν Ἀθήνα περιβόλι,
μὰ καὶ γιὰ Μεγαλοσταύρους ἄξιον ἔγωγ τὸν κρίνω,
ἄξιος φωνάζουν κ' ὀλοῖ.

Π. — Ἦλθε Μάης, βρε παιδιὰ... καλοκαίρι, γάδια, νιότσας...
Ἱμπεράτορ σ' ὅσους Κορφοὺς, σ' ὅσους κλειγὰς Ἱμπερατρίτσας.
Κατετάραξε τὸ κράτος παιδιαρχίας δειγνὰ νέον,
διαθίλωσις δικαία λορῶν καὶ δεκανέων.
Πράγματα συνεπισημένα, ποὺ συμβαίνουν, σ' ὅσους συγχρότους,
καὶ ποικιλούν ποτε ποτε παιδιαρχίας μονοτόνους.

Γιὰ τὸ δέσπο σου μὴ σκέψῃς
καὶ μὴ σέβῃς τὰ μαλλὰ σου...
διαθίλωσι καὶ κἀνῃς
νὰ τελειώσῃς τὴν δουλειὰ σου.

Μὴ τρομάξῃς μὲ τοὺς ἦχους στρατιωτικῆς φωτάρης,
κ' ὅσες ἔβλο, μὲ κοτσὶν πατημένης ἀγανάρης.